

עפ"ג 13971/03 - מ א נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 15-03-13971 א(עציר) נ' מדינת

ישראל

לפני

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט יצחקאל קינר כב'

השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

המעערע מ א המערע

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

בוכחים:

המעערע ובאת כוחו עו"ד מيري אוזן - קלינמן

ב"כ המשיבה עו"ד יעל בן שמואל

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

המעערע הורשע על פי הודהתו בת"פ 42118-07-11 16942-09-12 (בית משפט השלום בנתניה) בניסיון לגניבת רכב ובת"פ הפעלה בחופף ובמצטבר של עונשי מאסר על תנאי, מתוכה 3 חודשים יחפפו למאסר למשך שנה שלא נידון המערע בפלא 14-07-7993 (בית משפט לתעבורה בפתח תקווה) ו- 15 חודשים מצטברים.

הערעור מכoon כלפי חומרת עונש המאסר בפועל והטינה העיקרית לפי ב"כ המערער בהודעת הערעור ובティועינה בפנינו כי שגה בית המשפט קמא כאשר לא חփף תקופה ארוכה יותר של המאסר בן 18 חודשים שהטיל בגין העבירות נשא גזר הדין למאסר בן שנה שהוטל על המערער בפלא 14-07-7993 הנ"ל.

ב"כ המערער טוענת כי חלוף הזמן מאז היה המערער מוקןليسם את עניינו בגין התקיים נשא גזר הדין גרם לו עול שכן אם גזר הדין של בית המשפט קמא בתיקים נשא הערעור היה ניתן קודם למתן גזר הדין בתיק פלא 14-07-7993 חזקה על בית המשפט לתעבורה שהיא גזר את הדין ביום מתן גזר הדין ואז הייתה נוצרת חפיפה בין עונש המאסר לתקופה של

שנה שהטיל לבן עונש המאסר לתקופה של 18 חודשים שהטיל בית המשפט קמא בגין הדין נושא העreau.

ב"כ המערער טענת גם בהודעת העreau כי שגה בית משפט קמא שלא נתן משקל ראוי לנזק ההרסני שנגרם למשפחה המערער עם שליחתו לתקופת מאסר כה ממושכת, למחלת הריאות ממנה סובלת אשתו ולאמור בתסוקיר שירות המבחן באשר לנסיבותו האישיות של המערער.

ב"כ המשיבה מתנגדת להקללה בעונש המאסר שהוטל על המערער ובבקשת ב"כ המערער לחפוף חלק גדול יותר ממנה לעונש המאסר שהוטל על המערער בין עבירות התעבורה וטענת כי בית המשפט קמא כבר הLER לקראת המערער בכך שחפף את עונייה המאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו בחלקם למאסר שהטיל בגין העבירות נושא גזר הדין.

כמו כן מצביעה ב"כ המשיבה על התסוקיר השלילי שהיה בפני בית המשפט קמא ואשר צורף להודעת העreau שמדובר עולה כי קיים סיכון גבוה להישנות ביצוע העבירות בעתיד על ידי המערער שעולה על סיכון השיקום הנוכחי ומשכך המליך שירות המבחן להטיל על המערער עונש קונקרטי ומרתיע של מאסר בפועל שיסמן בפניו את הגבול והאיסור מפני מעשים דומים בעתיד.

בית המשפט קמא לקח בחשבון לצורך מנת גזר הדין את האמור בתסוקורי שירות המבחן, את עברו הפלילי של המערער והתחשב לຄולות העונש בחלוף הזמן המשמעותי מאז ביצוע העבירות נושא גזר הדין, בנטילת האחריות של המערער על מעשיו ובנסיבות האישיות, לרבות מצבו המשפחתית ומחלת אשתו.

לאור האמור, העונש שהוטל על המערער על ידי בית משפט קמא בגין המעשים נושא גזר דין הוא עונש שאינו סוטה ממדיניות הענישה הנהוגה כמשמעותו בקינויו של החולת, בפרטיו ובהתחות הביטחון שלו וממדיניות הענישה הנהוגה כמשמעותו ביצוע עבירות אלימות כלפי אשתו ומשכך אין מקום להתערב בו.

שונה המצב בכל הקשור לקביעת בית המשפט קמא באשר להצטברות עונש המאסר נושא גזר דין לעונש המאסר שהוטל על המערער בגין עבירות התעבורה.

בעניין זה יש לנקוט בחשבון לຄולות העונש את העובדה שהמערער אمنם ריצה שני עונייה מאסר בעברו אף המאסר הנוכחי הוא המאסר הראשון לתקופה ארוכה יחסית אותו נושא המערער, יש בעובדה זו, מבלי להתעלם מהשיקולים האחרים, כדי לגרום להקללה בעונשו של המערער על ידי חפיפה גדולה יותר של עונש המאסר שהוטל בגין הדין נושא העreau עם עונש המאסר שהוטל בתיק התעבורה.

לאור כל האמור לעיל אנו מקבלים את העreau במובן זה שהמערער ירצה 7 חודשים בחופף לתקופת המאסר אותה הוא מריצה בגין גזר דין בתיק פלא 14-07-7993 (בית משפט לתעבורה בפתח תקווה) ו - 11 חודשים יctrפו לו.

סך הכל ירצה המערער בגין התקדים נושא גזר דין זה ובגין תיק פלא 14-07-7993 (בית משפט לתעבורה בפתח תקווה) 23 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצר כפי שנקבע על ידי בית משפט קמא בסיפה סעיף 4 לזר הדין.

יתר חלקו גזר דין בת"פ 11-07-42118 ובת"פ 16942-09-12 (בית משפט השלום בננתניה) יעדמו בתקופם.

ניתן והודע היום י"ג סיון תשע"ה, 31/05/2015 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

ישראל קינר, שופט
ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט
abrahem tal, נשיא
אב"צ